

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-08-24
Besvaras senast
2020-09-07

Till statsrådet Mikael Damberg (S)

2019/20:2008 Ordningslagen och kulturekosystemets överlevnad

Den fasansfulla coronapandemin har ställt livet på ända för så många människor. Även hela näringar sätts i gungning när intäktskällorna sinar, dels på grund av människors egna livsstilsförändringar och försiktighet men också på grund av statligt sanktionerade inskränkningar. Ett exempel på detta är regeringens beslut genom förordning om förbud mot att hålla allmänna sammankomster och offentliga tillställningar, som i och för sig har varit mycket nödvändigt och rimligt för att minska smittspridningen men som genom sin trubbighet innebär att ett helt ekosystem inom kulturnäringen håller på att dö ut.

I 2 kap. ordningslagen regleras allmänna sammankomster och offentliga tillställningar. Enligt 15 § får regeringen föreskriva att allmänna sammankomster och offentliga tillställningar inte får hållas inom ett visst område, bland annat om förbudet är nödvändigt för att motverka epidemi. Enligt 1–3 §§ definieras allmänna sammankomster och offentliga tillställningar som bland annat demonstrationer, föreläsningar, sammankomster för religionsutövning, teater- och biografföreställningar, konserter, danstillställningar, marknader och mässor.

Regeringen har med stöd av bestämmelserna i ordningslagen beslutat om införande av förordning om förbud mot att hålla allmänna sammankomster och offentliga tillställningar, vilken i skrivande stund förbjuder sådana med fler än 50 deltagare. Den gör till exempel ingen skillnad vare sig på sammankomster eller tillställningar som hålls inomhus respektive utomhus, eftersom ordningslagen inte gör det.

En allmän sammankomst eller offentlig tillställning innefattar inte köpcentrum eller restauranger, varför absurda situationer den senaste tiden har uppstått, till exempel när artisten Danny Saucedo skulle ha uppträtt inför 250 middagsgäster på Pite havsbad. Gästerna skulle ha varit placerade med sådant avstånd som krävs i enlighet med lagen (2020:526) om tillfälliga smittskyddsåtgärder, som innehåller bestämmelser om åtgärder för att förhindra spridning på serveringsställen av det virus som orsakar covid-19. Så snart artisten Saucedo skulle ha gått upp på scen hade dock middagen ansetts vara allmän sammankomst och inneburit att endast 50 middagsgäster tillåts närvara.

Även om man som arrangör vidtar åtgärder så att trängsel undviks och att så besökare kan hålla ett från smittskyddssynpunkt säkert avstånd från varandra,

för att uppfylla kraven i lagen om tillfälliga smittskyddsåtgärder, tar inte ordningslagens nuvarande lagstiftningstekniska utformning hänsyn till detta – något som av både bransch och allmänhet anses vara djupt orättvist.

Att minimera smittspridningsriskerna är fortsatt av högsta prioritet, men för att inte slå ut ett helt ekosystem av kulturskapare och företagare måste ordningslagens trubbighet adresseras. Det är inte rimligt av staten att anse ett smockfullt köpcentrum i Ullared mindre riskfyllt för spridning av coronavirus än exempelvis en mönstergill middag för 250 väl utspridda personer med tillhörande artistuppträdande. För att bibehålla svensk lagstiftnings trovärdighet och legitimitet behövs stringens – även under en pandemi.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Mikael Damberg:

Avser statsrådet att till riksdagen föreslå ändringar i ordningslagen som till sin innebörd säkerställer kulturekosystemets överlevnad?

.....

Viktor Wärnick (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander